

بسم الله الرحمن الرحيم

گروه ۵: پاسخ های مربوط به حقانیت کامل اسلام
شماره: ۳

نوع پاسخ: نوشتاری و صوتی
تاریخ ثبت: هفتم آذر ماه هزار و چهارصد

سوال:

مخالفی که ظاهراً زرتشتی است با استناد به آیه ۴ سوره ابراهیم، که می فرماید:
ما هیچ پیامبری را جز با زبان قومش نفرستادیم.

و آیاتی که بیان می نماید که برای هر امتی رسولی است، و آیه ۹۲ سوره انعام که پیامبر را به عنوان هشدار دهنده به ام القری (مکه) و اطراف آن معرفی می کند، و ترجمه ظاهراً اشتباه آیاتی و خصوصاً آیه ۱۹۸ سوره شعرا، چنین نتیجه می گیرد که پس قرآن مخصوص عربستان است، و از جمله ایرانی ها با وجود زرتشت که پیام یکتاپرستی را برای آنها آورده است نیازی به پیامبر اسلام و قرآن نداشتند.

او همچنین برای تأیید کلام خویش به آیه ۳ سوره سجده استناد می کند که خداوند پیامبر خویش را هشدار دهنده به قومی معرفی می کند که قبلاً از ایشان هشدار دهنده ای از برایشان نیامده است؛ و نتیجه می گیرد که پس ایشان پیامبر ما نبودند، زیرا ما زرتشت را داشتیم که یکی از چهار پیامبر کتابدار و مورد قبول بوده است.

پاسخ نوشتاری:

حمد از آن خداوندی است که برهان اسلام را استوار و خلل ناپذیر قرار داد، و هرچه این قبیل استدلالات تار عنکبوتی را می شنویم ایمانمان به حقانیت کامل اسلام راسخ تر می شود، چرا که مخالفین اگر اندک برهان درستی داشتند به این قبیل مستمسکات سست و بی پایه متوسل نمی شدند.

و اما خلاصه براهین در مقابل این سخنان چنین است:

الف- اینکه خداوند هر پیامبری را با زبان قوم خودش فرستاده است، نفی رسالت او برای سایر مردم را نمی نماید؛ همانطور که الان هم طرفداران مسیحیت و حتی خود مجوسی ها از اقوام مختلف و با زبان های مختلف و غیر از زبان پیامبر مورد ادعایشان هستند.

ب- اگر قرآن مورد استناد است، خود بطور صریح و محکم در آیه بیست و هشتم سوره سبا در مورد پیامبر خویش می فرماید:
ما تو را به عنوان بشارت دهنده و هشدار دهنده از برای تمامی مردم فرستادیم.

ج- اینکه قرآن می فرماید برای هر امتی رسولی است، امت به معنای افراد دارای یک ملیت و افراد هم زبان بکار نمی رود، بلکه به عنوان افرادی که یک ایده و دین و شریعت را پیروی می کنند به کار می رود.

د- اینکه خداوند پیامبر خویش را به عنوان هشدار دهنده به ام القری (مکه) و اطراف آن معرفی می کند؛
اولاً حصر نیست و ایشان به مردم سایر شهرها از جمله مدینه، و سایر کشورها از جمله یمن و حبشه نیز هشدار دادند و آنها را به اسلام دعوت نمودند، و به قیصر روم و پادشاه ایران نامه نوشتند.

ثانیاً ام القری که همان مکه است، شهری است که در اسلام به عنوان محور و اصل تمام نقاط دنیا و وسط زمین و قبله تمام جهان مطرح است؛ و به عبارتی ام القری و اطراف آن، یعنی تمامی دنیا.

ه- در مورد آیات مورد اشاره سوره شعرا و مرتبط با آیه صد و نود و هشت هم، بر عکس آنچه که چنین مخالفینی می گویند، فضیلت ایرانیان و غیر عربهاست که با وجودی که قرآن به زبان خودشان نیست به آن ایمان آورده اند، ولی (برخی از عرب ها) اگر قرآن به غیر زبان خودشان بود به آن ایمان نمی آوردند.

و- و این هم که دین زرتشت را پیام آور یکتاپرستی و در ردیف ادیان توحیدی معرفی می کند، کذب و مضحکه و اسباب رسوائی برای خودش بیش نیست؛ چرا که هر عاقلی به اوستا مراجعه کند حداقل ثنویت و قائل بودن به دو مبدأ و دو خالق، شامل اهورا مزدا و اهریمن و در حال ستیز بودن این دو، و وجود الهه های مختلف و پرستش آنها و ترغیب به آتش پرستی را به راحتی مشاهده می کند.

ز- و در آیه سوم سوره سجده، صحبت از هشدار دادن به مردم و قریش زمان پیامبر است، که برای خود آن مردم قبل از ایشان هشدار دهنده ای نیامده بوده است. و اصلاً صحبت از این نیست که کسانی که از قبل برای اجدادشان هشدار دهنده ای آمده است شامل این دعوت نمی شوند؛ و بالعکس قرآن به صراحت اهل کتاب را شامل دعوت اسلام می داند.

ح- و این هم که زرتشت را یکی از چهار پیامبر کتابدار و مورد قبول می داند، باز کذبى بیش نیست، و ما ثابت می کنیم که پیامبر مجوسی که بر حق بوده و کتابی داشته و بعداً دینش تحریف شده، هر چند که زرتشتیان و آتش پرستان موجود به همان دین تحریف شده منسوبند و به همین دلیل در اسلام احکام کفار اهل کتاب بر آنها جاری است، غیر از زرتشتی است که آنها ادعایش را دارند و اوستا را منسوب به او می دانند.